INDEX
LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

PER SEMESTRE HIBERNUM

A DIE XX. M. OCTOBRIS AN. MDCCCXXXI.

HABENDARUM.

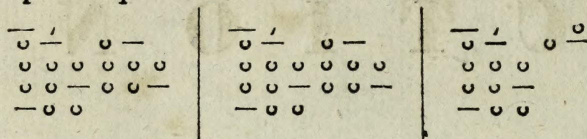
PRAEMISSUM EST

DE TRIMETRO GRAECORUM COMICO

SPECIMEN I.

LITERIS ADLERIANIS.

Senarius Comicorum tot tantasque subit numerorum varietates, ut universo tam libere vaganti severas leges statuere, ac tum singulos quosque versus ad certa genera revocare neque liceat ullo modo, neque necessarium sit. Formam ejus speciemque hanc habeto:

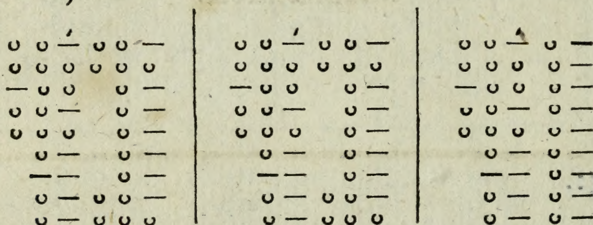
Unde quum rursus ingens versuum inter se discrepantium numerus nascatur, nonnullae tamen, quas recipere videtur, figurae aut raro aut nusquam omnino a poëtis expressae sunt. Veluti semel tantum ejusmodi invenias trimetrum, cujus primi quinque pedes constent anapaestis, idque loco percommodo Ar. Vesp. 979.

κατάβα, κατάβα, | κατάβα, κατάβα. | .. καταβήσομαι.

Nam quum Comici versum in aequales partes non ferme distribuerent, nisi vel joco, vel variandi studio, vel quadam etiam incuria, ut

ἐποποιποποί,	*ποποποποποί,*	*ποποιποποί,*
ἰὼ ἰώ,	*ἰτὼ ἰτώ,*	*ἰτὼ ἰτώ,*
ἰοὺ ἰού,	*ἰοὺ ἰού,*	*ἰοὺ ἰού,*
ἰὼ βροτοί,	*βροτοὶ βροτοί,*	*πολυτλήμονες,*
ἐγὼ δ' ἰὼν	*προσκέψομαι*	*τὸν Παφλαγόνα*

Avv. 227 sq. v. 1170. Pac. 236. Eqq. 154: tum iis quoque senariis, qui nimia pedum similitudine laborarent, videntur abstinuisse. Omnes igitur formae improbatae sunt hujusmodi:

Sed excipio primum eos locos, in quibus vel ludit Aristophanes, ut

ποῦ ποῦ 'στὶ ποῦ	*ποῦ ποῦ 'στὶ ποῦ*	*ποῦ ποῦ 'στὶ ποῦ*
μὺ μῦ μὺ μῦ	*μὺ μῦ μὺ μῦ*	*μὺ μῦ μὺ μῦ*
χαῖρ' ὦ Χάρων	*χαῖρ' ὦ Χάρων*	*χαῖρ' ὦ Χάρων*
Ὁ Ξανθίας,	*ποῦ Ξανθίας;*	*ἢ Ξανθίας;*

Avv. 1118. Eqq. 10. Ran. 184. 271, vel lepida utitur enumeratione:

ὡς ἥδομαι,	*καὶ χαίρομαι,*	*κεὐφραίνομαι.*
βουλευματίων,	*καὶ γνωμιδίων,*	*καὶ νοιδίων*
ἀπορῶ, γράφω,	*παρατίλλομαι,*	*λογίζομαι*

Pac. 291. Eqq. 100. Acharn. 31. Tum vero si duae dipodiae priores eodem numero decurrunt, plerumque et ultima dipodia generis est longe

diversi, et nimia ista similitudo caesurae vel semiquinariae (*πενθημιμεροῦς*) vel semiseptenariae (*ἑφθημιμεροῦς*) vel tertiae cujusdam ope non mollitur magis, quam plane tollitur. Ita numerus ab jambis exorsus desinit in trochaeos. Nemo igitur jure reprehenderit hos trimetros:

τοῦτο δὲ φύλαξαι· | πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, | ἢ χρόνου πόδα.

Vide Ran. 4. 100. 285. Ach. 492. Avv. 52. Ran. 202. Thesmoph. 210. 211. 212. 393. 426. 458. Eccles. 75. 79.

Restant versus foedi adspectu, sed haud dubie corrupti:

Κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις
οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον· .. εἶεν μάχει
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμών

Ach. 513. Ran. 607. Eqq. 676. Ac primus quidem, quum *ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς* in libro Ravennate perscriptum sit, hunc in modum restitui debet:

οὐκ ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.

reliqui autem legendi sunt ita:

οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. .. εἶεν, καὶ μάχει;
ἐγὼ δ' ἐπριάμην τὰ κορίανν' ὑπεκδραμών.

Jam interpellari posse trimetrum ostendam. Ach. 380.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον
(ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.)
.. ἀλλ' οὐ σχολή.

Et huic quidem senario simillimus est Nub. 81. *Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. .. τί ὦ πάτερ.* Nub. 222.

αὐτός .. τίς αὐτός; .. Σωκράτης .. ὦ Σώκρατες
(ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
.. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.)
.. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον κτὲ.

Ubi extrema versus tertii pars cum vi repetitur, neque ulla syllaba redundat. Denique huc referendum esse l. Ran. 665.

Πόσειδον .. ἤλγησέν τις .. (ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις) ἁλὸς ἐν πένθεσιν.

Hermannus me docuit. Ceterum vix eodem conferam Thesmoph. 913.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας
λαβέ με, λαβέ με πόσι·
περίβαλλε δὲ χέρας.
φέρε σε κύσω. ἄπαγε μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με.

Nam si vocem *δή* pro *δὲ* substitueris, justum trimetrum recuperaveris. Elisio autem in fine trimetri tum demum defendi potest, ubi duo versus arcto communis sententiae vinculo cohaerent, Avv. 1714. *θυμιαμάτων· δ'* | *αὖραι.* Eccles. 351 *ἐμοὶ δ'* | *ὥρα βαδίζειν.* Ran. 298 *οὐ μὴ καλεῖς μ'* |

ὤ'νϑρωφ'. De tragicis dictum est ab *Hermanno* in Elementis p. 36 p. 119 et ad Ajacem v. 965. Hiatus in extrema senarii syllaba utut legitimus alioquin ac frequens, tamen si versus magis solito connexi sunt, in vitio ponitur. Ita Ran. 68 absurde scripseris *τὸ μὴ οὐ* | *ἐλϑεῖν* pro *τὸ μὴ οὐκ* | *ἐλϑεῖν*. Sed insigni arte et judicio praeclaro illud posuit Comicus Thesmoph. 386.

προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ —
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας.

Suspendit enim exspectationem moxque frustratur commotam, similiter atque Avv. 95 *οἱ δώδεκα ϑεοὶ* —.

Ceterum conjuncto binorum versuum numero ultimum pedem in tribrachum recte dissolvi apparet. Ran. 1201.

καὶ κωδάριον, καὶ ληκύϑιον, καὶ ϑυλάκιον
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι.

Cujus versus rationes primus enucleavit *G. Dindorfius*. Thesmoph. 26.

ὁρᾷς τὸ ϑύριον τοῦτο; .. νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε.

Eubulus ap. Athen. II, 63, e.

ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δελφάκια
ἀλίπαστα τρία.

Minus enim placet *δελφάκι'*. Eurip. Iphig. A. 1334.

ἰὼ, ἰώ. μεγάλα πάϑεα, μεγάλα δ' ἄχεα
τοῖς Δαναΐδαις τιϑεῖσα Τυνδαρὶς κόρα.

Ultimae dipodiae pars prior etsi plerumque vel jambo vel spondeo vel etiam anapaesto continetur, haud ita raro tamen in eorum locum tribrachus dactylusve subrogantur. Tum vero senarius in vocem unam vel plures (modo arctius cohaereant) quatuor syllabarum desinere solet, sicuti Avv. 1217 *διάπετει* ib. 1212 et Thesmoph. 610 *τί το κακον.* (sic etiam Pac. 322, ictu autem diverso, ut in principio, Aristoph. Fr. p. 208 ed. D.) Eqq. 136 *ὁ Παφλαγών*. In Thesmoph. 1184 legendum esse puto:

Κάτησο, κάτησο, ναικὶ, ναικὶ, τυγάτριον

numero eodem, quem habet v. 1210

ὦ γρᾴδι' ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον.

Aliquoties tamen id de industria a Comicis neglectum esse, sive quod jocarentur, sive ut syllabam praecipuam magis insinuarent atque aures ferirent acutius, egregie vidit *Seidlerus* V. Dochm. p. 380—400. Contra non debebat *Elmslejus* in Ach. 795 novas res moliri

ϑάρρει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου

qui senarius nulla parte deterior est, quam versus 777

πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια, λέγε.

Impetus numeri pedumque celeritas ut in omnibus fere metris, sic etiam in senario decrescere potius debet, quam accrescere. Quare trisyllabi pedes in ultimo versu non temere coacervantur. Minus eleganter, ut puto, Ach.

242 *οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον· ὡς μακάριος.* Veruntamen interdum pulchre inprimis apteque auxit Aristophanes et syllabarum multitudinem (sic etiam Aeschylus Pers. 683 *στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον*) et celeritatem pedum:

ἤστραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα
ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα

Ach. 505. Eqq. 48. 66. 137. Avv. 1367. Pac. 522. 523. 527. 528. 529. Sed quaerendum est etiam de trimetris tragicis apud Comicos. Hos legibus plane iisdem, quibus tragicorum senarii parent, adstrictos teneri vix est, quod moneam. Quare Thesmoph. 889.

τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας;

ut senarius tragicus evadat, reponendum est non quidem *τί δαί σύ* cum *Dindorfio* (nam *δαί* a tragicorum consuetudine abhorret), sed potius *τί δὴ σὺ* —. Cujusmodi versus et numero tragico et sonitu ipso verborum, nisi quis forte admodum hebes sit, facile agnoscuntur. Quis enim dubitabit tragicum senarium dicere aut hunc Ach. 548 *ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;* aut illum Thesmoph. 908 *Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.* praesertim si comparaverit cum priore versu Eur. Bacch. 184 *ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα;* cum posteriore autem Eur. Troad. 63 *μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.* Quin etiam integros tragicorum, Euripidis maxime, senarios saepenumero ad verbum retentos esse satis constat. Unum exemplum afferam, quod secundum scholiastam ex Oeneo Euripidis descriptum est Ran. 72.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

idcirco, quoniam fugit interpretes gravissimus l. Ciceron. ad Atticum I, 20. Illud tamen velim existimes, me hanc viam optimatum *post Catuli mortem* nec praesidio ullo, nec comitatu tenere. Nam, ut ait Rhinton, ut opinor, *Οἱ μὲν παρ' οὐδὲν εἰσι, τοῖς δ' οὐδὲν μέλει.* Ubi necessario legendum: *Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶ* cet. Aliquoties unius versus pars altera soccum refert, altera decet cothurnum, Ach. 421.

εὐδαιμονοίης· Τ η λ έ φ ῳ δ' ἀ γ ὼ φ ρ ο ν ῶ.

Euripides enim in Telepho sine controversia ita dixerat: *εὖ σοὶ γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.* ut idem Euripides Alcest. 837. *εὖ σοι γένοιτο.* Adde Ach. 435.

φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθι δ' ὀ χ λ η ρ ὸ ς ὢ ν δ ό μ ο ι ς.

Ceterum multi trimetri, quos loqui fingitur Euripides, vel Agatho vel Aeschylus, plane sunt Comici existimandi, ut Ran. 861 — 863, etsi ne tum quidem pedes trisyllabi frequentius inseruntur. Quum in omni metrorum genere, tum vero etiam in senariis pernecessarium est, ut ictus metrici vim, qui plurimum valet, satis habeas perspectam. Hujus rei uno alterove specimine nunc quidem defungi licet. In *Δραμάτων* fragmento ap. Schol. Eqq. 137. ***Brunckius Dindorfius**que* trimetrum excogitarunt hunc:

Ὤιμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

non modo caetera turpem, verum etiam prava percussione deformem, ut patebit conferenti:

ἁρπαξ, κεκρακτης, Κύκλοβορου φωνην ἐχων
κἀκύκλοβορει κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλιγου πανυ.

Nempe una tantum litera mutata opus est:

Ὤιμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον καθιέναι.

Evolve Eqq. 432. Aesch. Pers. 470 et *Lobeckii* locos ad Ajac. p. 258. In Gerytadae fragmento idem *Dindorfius Dawesium* sequutus edidit:

ὁ τῆς διαῤῥοίας ποταμὸς οἰχήσεται.

Sed vere correctum esse a *Casaubono*, *Brunckio*, aliis

ὁ τῆς διαροίας ποταμὸς ἐξοιχήσεται

planum faciunt versus hujusmodi:

Σπερχειε πόταμε, βουνομοι τ' ἐπιστροφαι
ὁτι εἰσεθηκε πόταμον, ἐριοπωλικως.

Deinde ab initio, accedente ad percussionem metricam totius accentu sententiae, recte habet *ποτέρα,* uti

ποτέρα πεπρασθαι χρηδδετ' ἢ πεινην κακως;
ποτέρα νομιζεις καινον ἀει τον Δια.

quod contra in media enuntiatione unice probatur *πότερα* *)

---

*) Quam late pateat hoc genus, ut verborum syllabae solutae, quae medio in versu ictum primae impositum habent ό υ υ, ab initio ictum in secundam transferre possint υ ύ υ, idoneis exemplis ostendam. Sic igitur

Ach. 1018 *ἀπό'φερ' ἀπό'φερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου*
Pac. 287 *ἀπό'φερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν.*
Pac. 1187 *ἀπό'φερ' ἀπό'φερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας*
Contra Pac. 1205 *θλίβει τὸν ὄρρον. ἄπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.*
Sic Eqq. 44 *ἐπρί'ατο δοῦλον βυρσοδέψην Παφλαγόνα*
(repugnat Eqq. 674 ubi *ἐπρίαμην* in medio versu et Pac. 1166 ubi sic *ἐπρί'ατ'*)
Contra Nub. 23 *ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας*
Pac. 1207 *ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.*
Sic Eqq. 224 *δεδί'ασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.*
Contra Vesp. 373 *μηδὲν ὦ τὰν δέ'διθι μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἐὰν*
Sic Avv. 915 *οὐκ ἔτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις*
Lysistr. 138 *οὐκ ἔτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι*
Plut. 404 *οὐκ ἔτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε*
—— 1166 *οὐκ ἔτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμά*
Eccles. 245 *οὐκ ἔτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή.*
Contra Ach. 386 — *οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς*
—— 388 — *οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς*
Thesm. 921 ———— *οὐκ ἐτὸς πάλαι.*
Sic Avv. 1000 *αὐτί'κα γὰρ ἀὴρ* — in medio versu fere *αὔτίκα.*
Sic Avv. 1029 *ἄπί'θι λαβὼν* ————
Contra Plut. 1080 *νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.*
Sic Thesm. 489 *παρὰ' τὸν 'Αγυιᾶ* —
contra {Nub. 688; Pac. 110} *οὐκ ἔστι πάρὰ ταῦτ' ἄλλα.*

ἐχ ἀτρεμα· φερ' ἴδω πότερα Λυδον ἢ Φρυγα
γην ἀναμετρεισθαι· .. πότερα την κληρουχικην;

Profuerit hoc ad emendandum versum Lysistr. 982, ubi lege

σὺ δ' εἶ τί; πότερ' ἄνθρωπος ἢ Κονίσαλος;

Ravennas τις πότερον, unde *Bekkerus* τίς; πότερ' eruit, non sine minuto quodam metri vitio. Denique Avv. 1026.

ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.

malim ictu meliore: ἄπιθι λαβὼν νυν· ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί. vel similiter. Compara Lysistr. 768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί. *) Trimeter Comicus, in quo dactylus pro trochaeo positus integram vocem complectatur, displicuit *Bentlejo*, *Elmslejo*, *Hermanno*, quem vide ad Nub. 74 ed. II. Minus recte. Haud displicuit enim Aristophani, quem satis crebro eo usum videmus. Veluti Plut. 942. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα. Quodsi quis in hisce versibus

---

Sic Thesmoph. 455 ἄγρία γὰρ ἡμᾶς —
contra ——— 456 ἄτ' ἐν ἀγρίοισι —
Sic Avv. 1512 ὑπό δυθι ταχὺ δή —.
Thesmoph. 214 ἀπό δυθι τουτὶ θοἰμάτιον —
——— 731 ἀπό δυθι ταχέως —
contra Ran. 640 χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Sic Thesmoph. 136 ποδαπός ὁ γύννις —
contra Ach. 783 ἄνθρωπε πόδαπός; —
Sic Avv. 1389 ἀέρια καὶ ib. 1385 ἀέροδονήτους
contra —— 1392 ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
Sic Avv. 1348 τὸν πάτέρα —
—— 1368 τὸν πάτέρ' ἔα ζῆν —.
contra —— 1350 ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν
—— 1352 ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
—— 1357 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν
—— 1359 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
—— 1364 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε —
Sic —— 1247 μέλάθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
contra Thesmoph. 874 Πρωτέως τάδ' ἔστι μέλαθρα. .. ποίου Πρωτέως;
Sic Avv. 1223 ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες.
contra Pac. 684 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; .. ἀπέθανεν.
Sic Avv. 1203 ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ;
contra v. 809 ἄγε δή, τί χρὴ δρᾶν; .. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει.
Sic Avv. 1167 ἴσά γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
Contra in medio saepe ἴσος ut ἴσον ἴσῳ φέρων vel ἴσος ἴσῳ κεκραμένος.
Itaque ictus in prologo Orestis vv. 25. 27. (cf. vv. 2. 7. 47. 52. 54. 64.)

ἢ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
οὐ καλόν· ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν

quos jure notavit *Hermannus*, comici magis videntur, quam tragici. Illud igitur praeceptum etsi non ubique servatum est, digna tamen mihi res videtur, de qua amplius quaeratur. Hoc totum enim profecto non fortunae debetur, sed consilio.

*) Verissima *Hermanni* sententia, Comicos Latinos dixisse *scríbendum appulit, cóncede huc, sécede huc* censentis, Terentii versus a *Bentleji* audacia vindicatur Eunuch. II, 2, 37. Rivalis servum. salva res est. nimirum homines frigent.

εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων
ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.

forte leget verbi causa *εἰ προσδοκῶσι χρυσόν* atque *ἀφεκτέον γάρ ἐστιν*, male is sustulerit anapaestum, pedem trimetri Comici paene proprium. Diu multumque dubitatum est post *Bentlejum*, satin' recte in pede quarto eoque anapaesto ita fieri incisio posset, ut in priore syllaba brevi verbum concluderetur. Cf. *Ahlwardtum* in Wolfii Analect. I, 1, 253 sq. et *Hermannum* ibid. in Appendice et in Praefat. ad Epitom. p. X. sqq. Atque ego quidem sic sentio, omne crimen ab his versibus abesse primum, si singulae anapaesti syllabae sententiae vinculo copulatae sint, cujus generis locos *Hermannus* congessit, tum vero, si in septimo semipede interpunctio ad caesuram addita tam longo intervallo utramque partem dirimat, ut versus quasi a novo principio ordiatur:

ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· | Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα· | .. τί δαὶ κακὸν παθὼν
καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε | .. τί ἀδικημένος;
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα. | .. ποίαν αὐλητρίδα

Avv. 40. Ach. 912. 914. Vesp. 1369. Adde Thesmoph. 176. Avv. 1495. Thesmoph. 193. Pac. 187, alioquin vero hos trimetros vel minus probari, vel penitus repudiatos esse. Recte autem *Hermannus* id non quarti pedis peculiare, sed reliquorum quoque commune sibi videri professus est. Ita anapaesti etiam in secundo tertioque pede arctius conjungi debent

Τί δ' ἔστιν; .. ἐγὼ μὲν | δεῦρο σοι σπονδὰς φέρων
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς | οὐδεμία σωτηρίας
ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός· | .. ἑτέραν ἔγχεον.

Ach. 178. Thesm. 946. Eqq. 121. Quum trimeter Comicorum vitam ac familiaris sermonis negligentiam imitari debeat, nemo jure mirabitur, quod aliquando vel Aristophani versus parum numerosus excidit. Id accidisse puto Thesmoph. 219.

χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. | ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε.

Nemo enim primum non opinabitur, ante novam personam in fine quarti pedis, quippe jambi, sibi subsistendum esse, sed protenus animadvertet se egregie deceptum. Subdifficile est ad statuendum, possitne in his versibus tribracho vel dactylo statim succedere anapaestus: quae quidem quaestio, quum olim a *Dawesio* moveri coepta esset, acriter inter V. D. etiamnum agitatur. Ego vero plerosque sequutus nego, quod scribarum fuerit negligentiae, id Comicorum vel consilio vel inertiae attribuendum esse. Atque hoc loco adscribam emendationem quandam meam, non minus certe probabilem iis, quae adhuc inventae sunt, versus Ach. 698.

ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.

Repono: *ἀκούετ' ὦν, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.*

Nam Codicum lectio *ἀκούετον δή* ne ad sententiam quidem ferri potest. Est enim „so höret denn" ut Plut. 76. 975. Aesch. Prometh. 630. Quasi

vero Megarensis filiabus aliquid narraturus sit. Attamen idem pedes istos infames a ***Reisigio*** atque ***Hermanno*** recte defensos esse arbitror Ach. 47. Eccles. 30.

ἀλλ' ἀϑάνατος· | ὁ γὰρ Ἀμφίϑεος Δήμητρος ἦν
καὶ ϑοἰμάτιον, | ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.

quod et dipodiae et interductus et caesurae intervallo sejuncti sunt, eo tum tolerabiliores. Quis enim aut *ὅτε δ'* substituat, aut eo progrediatur audaciae, ut *ἀϑάνατος* prima correpta ab Aristophane dictum contendat? Nunc experiatur mihi aliquis ingenium: ita videbit, hos locos depravari facile posse, emendari atque corrigi non posse. Verum et de hac ratione et de proceleusmatico jambi sedem occupante et de caesuris trimetri, postremo de virtutibus ejus ac vitiis alio loco, uti spero, dicere continget: nunc enim novum quiddam his subjiciam, si non maximi momenti, at non inutile tamen ad cognoscendum. Pervulgata est opinio, quam etiam *Hermannus* Element. p. 82. suscepit, caesuram in trochaeis tetrametris a Comicis saepissime neglectam esse. At mihi longe secus videtur. Invenio enim, illam tam diligenter servatam, ut admodum raro propter verba quaedam longiuscula omitteretur, quae quum aegre vitarentur, tum nisi cum caesurae detrimento versum ingredi vix possent. At nimirum non simplex fuit caesura Comicorum, sed tres formas complexa est, unam notissimam et tragicis poëtis communem, in fine dipodiae secundae:

γηροβοσκούμεσϑ' ὑφ' ὑμῶν, | ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν

secundam, jam a ***Reisigio*** Conj. p. 127 perspectam, sed monstratam magis, quam stabilitam, una syllaba ante, post alteram arsin dipodiae secundae:

οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, | ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.

Et haec quidem tam crebro usu venit, ut ne vulgaris quidem caesurae multo plura exempla reperias, veluti Lysistr. 632. Avv. 291. 298. 307. 353. 372. 383. 785. 791. 794. 1072. 1079. 1080. 1110. 1117. Nub. 580. Eqq. 1308. Pac. 300. 558. 561. 632. 650. 733. 1140. 1146. 1154. 1155. 1173. 1178. 1187. Ach. 235. 239. 286. 335. Vesp. 409. 416. 427. 432. 445. 459. 461. 502. 519. 520. Nonnunquam ambiguum videri potest, utrum hac caesura, an illa, de qua statim dicetur, versus distinctus sit, ut Eqq. 1307. Nub. 591. Pac. 346. Ran. 1108. Vesp. 403. 484. 504: sed in his locis fere prior probanda est propter interpunctionem. Restat ultima caesura, quae una syllaba vulgarem sequitur, post primam arsin dipodiae tertiae:

τῶν τεϑνηκότων ἀποκτείνῃ, | τάλαντον λαμβάνειν.

Avv. 279. 354. 373. 1075. Eqq. 282. Nub. 607. Vesp. 368. 478. 512. Ach. 282. Pac. 628. Hae tres caesurae vehementer adjuvantur versu simillimo Lysistr. 1014 — 1033. et Cratet. Samiis ap. Athen. III, 117, 6. ubi quum ne semel quidem caesura desit, tamen triplicem subiit formam, plane ut in trochaeo tetrametro, tum

οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς | οὐδεμία πόρδαλις

tum *σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ | τάριχος ἐλεφάντινον*

demique etiam sic:

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω | σε προσιοῦσ' ἐγώ.

Ac nescio, an Comicorum ars, qui caesuram in hoc versu triplicem esse voluerunt, impensius collaudanda sit severitate Tragicorum, qui quoniam vulgarem caesuram constanter sequuti sunt, numerorum gravitati illi quidem bene consuluerunt, sed varietatem, haud minimam partem elegantiae, eadem opera funditus sustulerunt. Veteres metrici quid de caesura hujus versus senserint, elucet ex Aristide Quintiliano p. 54. *χαριεστέρα δ' αὐτοῦ τομὴ εἰς τρεῖς τροχαίους, ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὰς ἄλλας.* Diomede p. 504 in triplicem autem feritur dipodiam. Scholiasta Hephaest. p. 174 *Ἔστι δὲ τὸ τροχαϊκὸν ὡσαύτως κατά τε τὰς τῶν ποδῶν παραυξήσεις καὶ τὰς τομὰς καὶ ἔτι τὰς ἀποθέσεις· βαίνεται δὲ παραπλησίως ἐκείνοις κατὰ διποδίαν.* Hoc volunt homines praeposteri, inprimis probari atque numerosum existimari eum tetrametrum, cujus singulae dipodiae (tres autem habent integras) cum verbi fine terminentur, in hunc modum

′ ″ — ◡ — ◡ οἱ γέροντες	′ ″ — ◡ — ◡ οἱ παλαιοὶ	′ ″ — ◡ — ◡ μεμφόμεσθα	″ — ◡ — τῇ πόλει

Ceterum falsam esse summoque arbitrio constitutam hanc doctrinam apparet. Apud Aristophanem quidem et in tragicis paucissimos invenies tetrametros, qui hoc pacto incidi possint, ne unum quidem, qui debeat. Illud tamen ut verum, ita haud leve est, quod jam illi magistri plures noverunt caesuras. Accedimus jam ad jambum tetrametrum, sed similia fere de hoc quoque versu dici possunt. Vulgo enim Comici hic rursum creduntur caesuram saepe adspernati esse. At quum omnino caesura in paucis quibusdam versibus nulla animadverti possit, tum horum ipsorum pars, minime dubium est, quin mendo affecta sit: quo in genere alieno exemplo uti malumus, quam domestico. Eqq. 847.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ' ἵν' ἦν σὺ βούλῃ.

Praeclare vero correxit ***Reisigius,*** meliore etiam collocatione verborum:

ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο μηχάνημ', | ὦ Δῆμ', ἵν' ἦν σὺ βούλῃ.

Scilicet hic etiam versus triplicem apud Comicos habet caesuram, primam notam omnibus, post dipodiam secundam

καὶ μὴν ἔγωγ' ἐπνιγόμην | τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν

secundam, quam eximie investigavit ***Reisigius*** Conj. p. 118, ithyphallicam, una syllaba post primam, in anacrusi quinti jambici pedis

κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· | οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής.

De cujus caesurae veritate neminem spero dubitaturum esse, qui vel multitudinem hujusmodi versuum viderit (bona pars eorum a ***Reisigio*** allata est), vel illud cogitaverit, plurimorum versuum, qui asynarteti vocantur, posteriorem partem versu confici ithyphallico (***Hermannum*** adi, Element.

p. 590 sqq.), vel denique excutere voluerit versum prope geminum Eqq. 834. 835. Vesp. 248—272.

ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· | εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις.

Altera caesura est v. 265

ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι | Βόρειον αὐτοῖς,

semel tantum deest caesura in tot versibus v. 252. Tertia denique jambi caesura una syllaba vulgarem antecedit et ante ultimam syllabam dipodiae secundae locum habet

μίαν πυρὰν νήσαντες | ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες

Nub. 1335. 1425. Lysistr. 269. Ran. 919. 921. 931. Eqq. 353. Utramque caesuram posteriorem versibus posuit continuis Thesmoph. 565. 66.

οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης | ἄῤῥεν', εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ | θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

Eligendi optio data est inter secundam tertiamque caesuram Nub. 1333. 1365. Enimvero jam Hephaestio pulchre intellexerat, caesuram saepissime in syllabam proxime vel antegressam vel subsequentem transilire: quae gravissima ratio, hodie, nisi fallor, ignota, certe perperam contemta in re metrica saepe summum facit momentum. Sic igitur ille p. 95 de versibus asynartetis his:

ἐστί μοι καλὰ παῖς, | χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφερῆ ἔχοισα μορφάν, | Κλεῒς Κλεῒς ἀγαπατά,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν | πᾶσαν οὐδ' ἐραννάν

commentatur: *τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτω σύγκειται, ὡς προείρηται — τὸ δὲ πρῶτον, διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆς ἔχειν τὴν τομήν, ἐγένετο προκαταληκτικόν — τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου — καὶ βραχυκαταλήκτου —.* Ita Romani poëtae in jambo tetrametro acatalecto caesuram modo post pedem quartum posuerunt

petó, priusquam oppetám malam | pestém, datam hostilí manu

modo in medio pede quinto

seu sánguis ullo pótis est pacto | prófluens consístere.

Ita anapaesti dimetri non tantum post primam dipodiam faciunt caesuram

δρυόχους τιθέναι, | δράματος ἀρχάς

sed etiam in prima syllaba dipodiae secundae

πτερύγων ἐρετμοῖσιν | ἐρεσσόμενοι.

quae ratio bis terve etiam in anapaestum tetrametrum translata est, ut pro hac forma

πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, | οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν

poneretur haec:

τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· | λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, | τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει

Avv. 600. Vesp. 568. Similiter variat caesura in multis versibus asynartetis. Sed haec omnia nunc persequi longum est.

LECTIONES PROFESSORUM PUBLICORUM.

IN FACULTATE THEOLOGICA.

D. GUSTAVUS FRIDERICUS WIGGERS *privatim* h. VIII—IX. *theologiam dogmaticam* docebit et h. IX—X. *historiae ecclesiasticae partem primam* enarrabit. *Publice in Seminarii sodalitio homileticen* praecipiet, et sodalium *homileticas et catecheticas exercitationes*, more consueto, moderabitur.

D. ANTONIUS THEODORUS HARTMANN *privatim* VIII-IX. doctrinam morum theologico-biblicam tradet; IX-X. Dogmaticam biblicam docebit: *publice* binis per hebdom. horis nonnullos prophetas minores explicabit.

IO. PHIL. BAUERMEISTER, Dr., 1) hor. X—XI. epistolas ad Ephes., Philip., Colos., Tim., Tit. et Philemonem cum scriptis Jacobi, Petri et Judae interpretabitur; 2) hor. XI—XII. isagogen historicam et criticam in omnes Vet. et Nov. Test. libros tradet.

D. CAROLUS FRIDERICUS AUGUSTUS FRITZSCHE I. *privatim* senis dd. h. X. libros ab Johanne confectos et Apostolorum Acta interpretabitur: II. *privatim* quaternis dd. h. VIII. Theologiam moralem docebit: III. *privatim* quaternis dd. tempore constituendo Theologiam symbolicam tradet: IV. *publice* tempore constituendo plus quam semel de Pietismo, qualis hac tempestate mire se jactavit, ita disseret, ut tum justam et aequam tum fortem et liberam ejus censuram agat.

IN FACULTATE IURIDICA.

D. FERD. KAEMMERER docebit *Pandectas*, excluso jure hereditario, duce *Heise*, hor. X et XI.

D. CONRADUS THEODORUS GRUENDLER tradet *processum judiciarium civilem*, duce *Linde*, hor. IX. et *jus canonicum*, duce *Wiese*, ed. *Kraut*, hor. III.

D. AUGUSTUS LUDOVICUS DIEMER *publice* binis diebus hora deinde indicanda narrabit *historiam populi et imperii Germanici recentiorem*, a Carolo V. ad nostra tempora: *privatim* docebit *jus Germanicum privatum*, duce *Runde*, hor. X. et *jus feudale*, duce *Paetz*, hor. III.

D. FRIDERICUS RASPE 1) docebit *jus criminale*, duce *Martin*, hor. XI.; 2) prouti audituris placuerit aut tradet *jus publicum Megapolitanum*, ex libro *Hagemeisteri*, aut exponet *principia juris publici universalis*, duce *Schmid*, hor. X.; 3) *Scholas relatorias* easque privatissimas cupientibus offert.

D. CHRISTIANUS FRIDERICUS ELVERS tradet 1) *Institutiones juris civilis*, hor. IX.; 2) *historiam juris Romani*, hor. II.; 3) *Encyclopaediam juris*, hor. III.

IN FACULTATE MEDICA.

D. SAMUEL GOTTLIEB VOGEL, Med. P. P. O., semestri instante hiberno plura selecta capita e vasto artis medicae campo, ut artem sphygmicam, doctrinam de asphyxiis, conspectum toxicologiae, systematum medicinae recentiorum historiam etc. audituris explicare sibi proposuit, nec non Encyclopaediam medicam iisdem tradendam offert.

D. JO. GUILIELMUS JOSEPHI, Med. Prof. P. O., per instans semestre hibernum docebit 1) hor. XI — XII. *Chirurgiae* primam partem; 2) hor. III — IV. *Artis obstetriciae* primam partem.

D. HENRICUS SPITTA 1) *Physiologiam* tradet quaternis hebdomadis diebus; et 2) *Exercitationes clinicas* moderari perget quotidie.

D. CAROLUS STREMPEL 1) hor. VIII. materiam medicam et 2) hor. IV. Pathologiam et Therapiam generalem docebit. 2) Exercitationes practicas medico-chirurgicas in Clinico quotidie hor. XI. more consueto moderari perget.

C. FR. QUITTENBAUM, D. Med. et Chir., P. P. O., per instans semestre hibernum hora II — III. in Demonstrationibus anatomicis Splanchnologiam, Angiologiam et Neurologiam docebit; horis X — XII. in secandis cadaveribus auditores erudiet. Horis IV — V. alteram Chirurgiae manualis partem tradet. Privatissime Repetitorium et Examinatorium anatomicum et chirurgicum cupientibus offert.

IN FACULTATE PHILOSOPHICA.

P. J. HECKER, Mathes. P. P. O., Academiae Senior etc., hebetata oculorum acie ostendit se impeditum esse, quominus sequenti hieme scholas aperiret.

GERARDUS PHIL. HENR. NORRMANN, historicar. atque politicar. doctrinar. P. P. O., *privatim* exponet 1) *historiam Germaniae pragmaticam*, praeeunte a Lindelof; 2) *praecipuorum Europae regnorum statum hodiernum.*

J. S. BECK, P. P. O., docebit I. Philosophiam criticam h. IV — V. et quater per hebd. II. doctrinam sectionum conicarum h. V — VI., binis diebus.

M. JO. FRID. PRIES *privatim* h. VIII. *Philosophiae historiam* enarrabit; h. II. *Encyclopaediam philosophiae* tradet.

HENR. GUSTAV. FLOERKE, historiae naturae et artis herbar. P. P. O., publice diebus Lun., Mart., Jov. et Veneris, h. II. *Geographiam physicalem* e schedulis suis tradet.

G. MAEHL Chemiam experimentalem et Pharmaciam proponet.

ERN. AUG. PHIL. MAHN *publice* elementa linguae Arabicae docebit; *privatim* 1) grammaticam Ebraicam explicabit h. XI. 2) Jobum interpretabitur h. II. 3) Vaticinia de Messia in V. T. illustrabit h. III.; *privatissime* encyclopaediam et methodologiam studii theologici tradet h. c.

D. IO. RUDOLPH. SCHROETER, P. P. O., propter valetudinem, qua premitur incommoda, lectiones semestri hiberno non habebit.

FRANCISCUS VOLCMARUS FRITZSCHE Privatim I. Quaternis diebus h. XI. Antiquitates Romanas illustrabit. II. Binis diebus h. XI. Vespas Aristophanis interpretabitur. Praeterea Seminarii Philologici exercitationes moderari perget.

E. D. H. BECKER, Oec. P. P. O., 1) *publice*, agros metiendi partiendique doctrinam tradet, d. Mart. et Ven. h. XI — XII.; 2) *privatim*, agriculturam duce Burger (Lehrbuch der Landwirthschaft, 3te Aufl. Wien 1830) quinquies per hebdomadem, hora VIII — IX., docebit.

D. CAROLUS TÜRK tradet 1) *historiam populi Germanici;* 2) *historiam juris Germanici privati;* 3) *encyclopaediam* et *methodologiam juris;* 4) *scholas examinatorias* habebit.

D. FRIDERICUS FRANCKE, philosophiae P. P. E., 1. *Publice* disseret a) de notione et complexione vocis „*sensus*“ (Gefühl) in philosophia, quoad verum, bonum et pulcrum, binis per hebdomadem diebus; b) de *philosophiae universae encyclopaedia et methodologia,* quaternis p. h. dd. 2. *Privatim* docebit a) *Logicam et dialecticam,* quinis p. h. dd. b) *Jus naturae,* sive philosophiam de natura ac fine civitatis, quinis p. h. dd.

D. GEORGIUS NICOLAUS BUSCH *privatim* I. dieb. Lun. et Mart. h. IV. Taciti Agricolam interpretabitur, II. dieb. Jov. et Vener. h. IV. de particulis Graecis disseret; denique exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.

LECTIONES DOCTORUM PRIVATORUM.

IURIDICAE.

D. BERG docebit: 1) *practicum processuale* nec non *artem referendi et defendendi*, 2) *juris praxin*, 3) *juris prudentiam cautelarem.*

D. THEOPHILUS HENRICUS FRIDERICUS GAEDCKE privatim I. *processum judiciarium civilem* horis constituendis duce *Martino* docebit; II. hora commoda *scholam suam civilem eamque practicam* more consueto moderabitur. *Privatissime repetitoria et examinatoria* commilitonibus offert.

D. CAROLUS GUILIELMUS CONRADUS DAEHNE horis commodis *privatim* tradet: 1) *jus hereditarium Romanum*, duce *Thibaut;* 2) *theoriam processus civilis communis*, ducibus *Martin* (Lehrbuch etc. ed. XI.) et *Bayer* (Vorträge über den gemeinen ordentlichen Civilprozefs mit Beziehung auf Martin's Lehrbuch. ed. 2. München 1830.)

MEDICAE.

GEORGIUS FRIDERICUS MOST, Dr. Med. et Philos., docebit: *gratis* 1) *Medicinam popularem*, 2) *privatim Materiam medicam*, duce *Sundelin*, 3) *Medicinam forensem*, duce *Hencke.*

C. KRAUEL, Dr. med., per instans semestre hibernum docebit: 1) gratis, doctrinam de fracturis et luxationibus; 2) privatim, artem fascias applicandi.

IO. FRID. GUIL. LESENBERG, Dr. med. et chirurg., per instans semestre hibernum hasce lectiones offert: I. Encyclopaediam et methodologiam artis medicae, II. artem obstetriciam, III. examinatoria et repetitoria variarum artis medicae partium.

Dr. CAROLUS HANMANN 1. *gratis* doctrinam de morbis aurium et cognoscendis et curandis, 2. *privatim* chirurgiae partem alteram duce Chelio (Hdb. d. Chirurg., Heidelb. u. Lpzg., 1829) decem horis per hebdomadem docebit, eique 3. cursum operationum chirurgicarum in cadaveribus, ac repetitorium chirurgicum et examinatorium *privatissime* adjunget. Neque iis deerit, qui privatissime operationibus ophthalmiatricis operam navare voluerint.

PHILOSOPHICAE.

A. C. SIEMSSEN Physiographiam Mammalium, ad systema *Illigeri*, et Krystallographiam applicatam, *Naumanno* duce, proponet.

CAROLUS WEINHOLTZ, Dr., *privatim* I. Logicam docebit; II. Historiam philosophiae Graecorum antiquorum enarrabit. *Privatissime* vero Aristotelis Ethicen ad Nicomachum explicabit.

C. F. A. THEOD. KASTNER, Dr., I. *gratis* de *vera Matheseos indole* ejusque in *Chemia* aliisque „naturalis scientiae" disciplinis *usu* disseret; II. *privatim* docebit: 1) *Physicam dogmaticam*, 2) *Chemiam theoreticam;* III. *privatissime* praelectiones offert: 1) de *Chemia analytica*, 2) de *Meteorologia*.

H. KARSTEN, Dr., hasce offert lectiones: 1) gratis Astronomiam popularem bis p. h.; 2) privatim Geometriam analyticam quater p. h.; 3) Mineralogiam sexies p. h. Privatissima denique proponit collegia in quavis matheseos et physices parte, neque deerit iis, qui in rebus nauticis edoceri velint.

P. STROEMER, Dr., lectiones posuit: I. gratuito habendam Geodesian: privatas II. Mathesin puram: III. Analysin finitorum, duce Thibaut, adspersis geometriae analyticae initiis.

EDUARDUS SCHMIDT, Dr., Commilitonibus humanissimis has lectiones offert: 1) *logicen* docebit, quater per hebd., horis adhuc definiendis, gratis; 2) historiam philosophiae recentioris inde a Bacone et Cartesio enarrabit, quater per hebd., horis adhuc definiendis, gratis.

Bibliotheca et *Museum* quovis Mercurii et Saturni die aperiuntur. *Gallicam, Anglicam,* aliasque linguas exoticas discendi occasio non deficit. Sunt etiam magistri publice constituti, qui artem *equitandi, pingendi* et *musicam* doceant.

Domicilia commoda quaerentibus monstrabit J. H. Schulze, Academiae nuncius juratus.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur *H. Spitta*, Dr. Med.

Praesidet ordini Theologorum *C. F. A. Fritzsche*, AA. M. et Dr. Th. — Jurisconsultorum *A. L. Diemer*, AA. M. et J. U. D. — Medicorum *S. G. Vogel*, Dr. Med. — Philosophorum *H. G. Floerke*, Dr. Ph.
